

Omraade. Efter at de havde faaet os med — og med saa liden Udsigt til noget Nyttigt — paa Grund af den store Kjærlighed, vi nærede til dem og Søen, til at gaa langt videre end tidligere, saa kunde vi dog ikke springe den Vej op. Det var for stærk en Flugt; thi det var ikke med Damp alene, men endnu stærkere — det var pr. Telegraf. Jeg indrømmer, at det var rigtig, forsaavidt som det gjaldt om at naae en bestemt Indstilling; men jeg tror ikke, at det var forstaaeligt for at naae en efter min Opfattelse forsvaerlig militær Afgjørelse, holdt indenfor en rimelig finantseftl Grændse. Jeg vil ikke insinuere, at de Herrer netop ved denne Bending kun have haat ifinde at forhindre en saadan rimelig Overenskomst paa begge disse Forslag, og det har jeg saa meget mindre Grund til, som jeg ikke antager, at de holde paa deres Sammenfoblingsparagraf videre, end at de ere villige til at give den ærede Minister med den høire Haand uden at vide, hvad den venstre Haand gjør. (Holstein-Le-dreborg. Og saa giver det ærede Medlem til Krigsministeren med den venstre Haand.) Skal jeg gjøre den Sammenligning, som det ærede Medlem omtalte, med Krigsministeren, saa er det meget muligt, at det kan gaa saaledes. Det er meget sandsynligt, thi de Herrer have viist os Veien ved baade finantseftl og paa en Række Punkter, det ene efter det andet, at gaa bort fra, hvad Folkethinget tidligere har vedtaget. Jeg indrømmer, at de Herrer første Gang de forhandle denne Sag, i den Grad ere gaaede ud over de tidligere Forslag, at jeg ikke kan negte, at hvis deres Forslag vedtages her i Thinget, hvad jeg antager for temmelig sikkert, saa have de viist en Vej, ad hvilken vi skulle naae en Afgjørelse af denne Sag. Det ærede Medlem fra Leire (Holstein-Le-dreborg) var saa velvillig at stille sig finantseftl paa det Standpunkt, at han mente, at naar det blev staaende, som var indvundet ved Sværlovens 2den Behandling, saa havde han i alt Fald indvundet, hvad han tabte ved Sværnsloven, men det er jo en Misforstaaelse. Jeg holder mig personlig overbevist om efter hele den politiske Stilling, efter Sagens egen Natur og den Erfaring, vi have vundet, at de Forslag, vi vedtage ved 2den Behandling af Sværloven, ikke kunne blive til Lov. (Hør! Hør!) Ja, jeg siger det aabent og lige fremt, jeg siger, at jeg aldrig har ventet, at de Forslag, vi tidligere have vedtaget enten ved Svær-

loven eller Sværnsloven, skulde have kunnet blive til Lov, og det har Ingen af de Herrer nogenstunde ventet, ingenstunde har jeg hørt Nogen sige det, men det var Forslag i en Række af Forslag, som angav nye Grundtræk, og igennem hvilke man ventede paa en Forløser, der skulde fremsætte, om end kun tilnærmelsesvis, disse Forslag i deres Hovedtræk for at bruge dem til en ærlig Forhandlingsbasis videre end blot for et enkelt Partis Bedkommende, og for derigjennem at naae et Resultat. Det er dette, der er fremhævet, og det er dette, der er klart. Disse Betingelser have imidlertid de Herrer, som sagt, det ene Aar efter det andet, skudt fra sig, men med Hensyn til Sværloven, som er vedtagen ved 2den Behandling, vide vi meget godt, at der er vedtaget 5—6 Hovedspørgsmaal, som man ikke har kunnet faae en saadan Forhandling igang om, at man kunde have faaet om Mæglingsforslag, der kunde trænge igjennem og blive til Lov, og som man fra Regjeringens og Folkethingets Side skulde staa fast paa og ikke kunne komme bort fra, Mæglingsforslag om Infanteriets Størrelse — Regimentsformationen er af mindre Betydning — om Genindførelse, om Rykteriets Størrelse, om Fæstningsartilleriets Størrelse og deslige, Forslag, igjennem hvilke man kan tænke sig Mægling i mange Moderationer, men som efter de stedfunde Forhandlinger ikke have kunnet være udtømmende. Derfor kan man ikke vide, i alt Fald veed jeg ikke, om det er muligt indenfor en forsvaerlig Grændse overhovedet at naae en Overenskomst, men det veed jeg, at det, der er vedtaget ved 2den Behandling af Sværloven, kan Ingen af os, efter de Forhandlinger, der ere foregaaede, vente skal blive vedtaget som Lov. Skulde det være en Opfordring til Flertallet, at man skulde staa fast paa dette og vedtage dette, saa blev det faktisk det Samme, som om de Herrer ved dette Tilbud vilde byde Ministeren gyldne Frugter, som han kunde se, men ikke smage. Nei, mine Herrer, læs deres egne Betragtninger efter, og navnlig vil jeg bede den ærede forhenværende Ordfører for Sværnsloven, det ærede Medlem for Leire, om at gjøre dette, og han vil da se, hvor lidet hans Udtalelse idag svarer baade til hans Forslag og hans Udtalelser, da han stod som Ordfører for denne Sag.

Næst efter denne almindelige Betragtning skal jeg sige et Par Ord om Endringsforslagene.